

Københavns Kommunes Integrationskonference 22. januar 2009

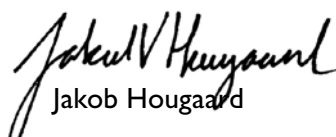
”Køn, kultur og ligestilling
– fakta og fordomme i et integrationsperspektiv”

OPSAMLING
& IDÉKATALOG

Torsdag den 22. januar 2009 satte vi fokus på køn, kultur og ligestilling i vores integrationsindsats ved vores årlige integrationskonference. Formålet med konferencen var at diskutere udfordringer og løsninger, der kan sikre ligestilling mellem kønnene blandt etniske minoriteter i København. Med ligestilling forstår vi lige indflydelse, lige muligheder og lige adgang til ressourcer, dvs. fx uddannelse, beskæftigelse, bolig og tryghed. Vores vision i integrationspolitikken er nemlig, at borgerne lever trygt sammen med respekt for mangfoldighed og for fælles grundlæggende værdier som ytringsfrihed, demokrati og ligestilling, og at integrationsindsatsen skal fremme lige muligheder for alle. Med konferencen ønskede vi at skabe et samtalerum om køn og kultur. Hvor langt kan vi på den ene side som kommune gå ind i den private sfære uden at blive beskyldt for at være fordømmende eller diskriminerende? Og er vi på den anden side ikke nødt til at træde ind i den private sfære og tale om mønstre i familien, kultur og normer, der ikke giver de unge samme muligheder som andre? Er vi ikke nødt til at tage fat på de interne værdikampe mellem generationer og mellem mænd og kvinder? Er det eneste rigtige ikke at tage diskussionerne og turde handle? For at give de unge mennesker et valg? Det mener jeg, og det vil jeg fortsat arbejde på fremover. Konferencen har været startskuddet til dette med en masse spændende oplæg, diskussioner og forslag, som fremgår af dette katalog.”

Jakob Hougaard

Beskæftigelses- og Integrationsborgmester
i Københavns Kommune

FORMÅL MED KONFERENCEN

Kommunens integrationsindsats fungerer godt. Integrationsbarometeret, der måler resultaterne på de 6 indsatsområder i integrationspolitikken, viser fremgang over hele linjen. Der er dog stadig rigtig mange udfordringer. Hvis vi tager kønsbrillerne på, når vi ser på integrationsområdet, kan vi konstatere, at der knytter sig forskellige udfordringer til mænd, kvinder, drenge og piger med etnisk minoritetsbaggrund. Som eksempler kan nævnes, at drengene klarer sig relativt dårligere end pigerne på uddannelsesområdet; kvinderne har en langt svagere arbejdsmarkedstilknytning end mændene, og mændene er overrepræsenteret på herberg.

Med integrationskonferencen januar 2009 ønsker Beskæftigelses- og Integrationsudvalget at adressere de særlige ligestillingsudfordringer mellem kønnene blandt etniske minoriteter. Beskæftigelses- og Integrationsudvalget ønsker at sætte fokus på de strukturelle, de holdningsmæssige og de kulturelle barrierer, der er for at sikre ligestilling, og diskutere, hvad kommunen og andre aktører kan gøre af nye initiativer og hvad kommunen kan gøre bedre.

Konferencen var startskuddet til at diskutere og adressere de forskellige gruppers udfordringer individuelt for at være mere effektive, målrettede og præcise i arbejdet. Derfor var integrationskonferencen en arbejdskonference, hvor praktikere, forskere, politikere, frontpersonale og embedsfolk kunne diskutere og komme med løsningsforslag.

Konferencen tematiserede 6 hovedudfordringer i relation til kønsligestilling blandt etniske minoriteter og på erfaringer fra andre lande med arbejdet integration, køn og ligestilling:

1. Køn, læring og uddannelse i folkeskolen
2. Sociale fællesskaber, kriminalitet og anerkendelse blandt etniske minoritetsdrenge
3. Køn, seksualitet og ungdomsliv
4. Etniske minoritetskvinder med manglende sociale netværk og arbejdsmarkedstilknytning
5. Fædre, sønner, ægtemænd – om manderoller og maskulinitet

Og endelig

6. Mainstreaming af ligestillingsindsatsen

Dette katalog er en opsamling på de væsentligste ideer og handleforslag, som udsprang af konferencen og anbefalinger fra kortlægningen af ligestilling mellem kønnene blandt etniske minoriteter i Københavns Kommune, som Cowi har udarbejdet i efteråret 2008, og som findes på hjemmesiden med det formål at fortsætte arbejdet med ligestilling og integration i Københavns kommune.

Tjek hjemmesiden: www.kk.dk/Integrationskonferencer

Rigtig god læselyst!

Tema: Køn, læring og uddannelse i folkeskolen.

UDFORDRINGEN

Der tegner sig et billede af, at tosprogede drenge ikke får samme udbytte af folkeskolen som tosprogede piger og etsprogede. De mandlige efterkommere har et højt uddannelsesefterslæb. For dem er der lang vej igen for at nå regeringens mål om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse i 2015. I dag har 80 pct. af de mandlige efterkommere i aldersgruppen 15 – 24 år og knap 40 pct. af de mandlige efterkommere i aldersgruppen 25 – 69 år kun en grundskole som højeste fuldførte uddannelse.

Det rejser bl.a. følgende spørgsmål:

- Hvordan kan den danske folkeskole, skabt til at arbejde med en homogen gruppe og én majoritetskultur, løfte opgaven? Fx i forhold til
 - Hvordan kan folkeskolen håndtere det kønsspecifikke forhold, at det især er drenge, der er i større fare for at falde ud af skolesystemet, særligt på ungdomsuddannelserne.
 - At udvikle professionelle svar på ”protest-/modidenteter” hos eleverne.
 - Tilrettelægge en pædagogisk praksis, som adresserer både integration og køn.

LØSNINGER

Politikker

- Sæt fokus på ligestillingspolitik i skolerne. Ledelse, tillidsrepræsentanter, Pædagogisk Psykologisk Rådgivning, forældre og andre relevante parter i relation til kønsspecifikke problemer skal tage debatten.
- Gør det obligatorisk at have en ligestillingspolitik på de københavnske folkeskoler
- Sæt mål for skolens arbejde med skolen som et rum for kulturmøde. Dette indebærer, at der skal anvendes et mere multikulturelt pensum, der fremmer kulturforståelse og viden om kønsspecifikke problematikker.

Efteruddannelse

- Efteruddan lærerne mere i tosprogskompetencer (ikke alene lærere i modtagerklasserne men også lærere i de ældre klasser, som ikke underviser i sprog).

Metoder

- Tilrettelæg undervisningsmetoderne, så de tager afsæt i den flerkulturelle virkelighed i stedet for i et idealbillede af den gode elev.
- Sæt rammer for undervisningen. Det skal tydeliggøres, hvad der belønnes i skolen, og hvad der skal til for at opnå belønning.
- Inddrag og kvalificer børnenes flerkulturelle og flersproglige ressourcer i undervisningen frem for at udelukke deres sprog og erfaringer.
- Igangsæt et udviklingsarbejde ift. at finde pædagogiske redskaber og modsvar på udviklingen af "protestidentiteter" / "modidentiteter" hos unge, der som led i deres identitetsdannelse reagerer med oprør mod det bestående.
- Ansæt skole-hjem koordinatorene på skolerne til at forbedre skole-hjem samarbejdet med de tosprogede familier (tiltag på Selsmoseskolen i Tåstrup). Skole-hjem-samarbejde med tosprogede forældre er mere udfordrende end andet forældresamarbejde. Derfor er der behov for en ekstra indsats.

Skolen som mere end skole

- Udbyg tilbud om lektiehjælp og elev-mentorer for at understøtte elevernes læringsudbytte i folkeskolen, ikke mindst for drengene – også i fritiden.
- Igangsæt aktiviteter, særligt med fokus på erhvervsrettede indsatser, men også idrætsaktiviteter, hvor skolen er centrum for eksempelvis fodbold, basketball, boksning, musik, dans og teater etc.
- Organiser flere sportsaktiviteter og events. Summer-camp modellen kan fx udvides til også at dække andre ferieperioder og/eller etabler flere tilbud om natsport fredag og lørdag aften/nat. Særligt i julen er der "meget dødt" for unge med ikke-kristen baggrund.
- Øg dialogen med børnene og deres forældre for at sikre bedre viden om uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet, fx ved samarbejde med ungdomsuddannelser og virksomheder herom.
- Brug systematisk mentorordninger – også "omvendte", hvor det er de unge, der er mentorer for de voksne.

Inddragelse

- Inddrag og byg på rollemodeller i lokalmiljøet, som de unge kan forstå og forholde sig til. Indsatser skal ledes af ressourcepersoner, der færdes i miljøet og som ved, hvad der skal sættes i gang. Ikke mindst skal der være flere mandlige rollemodeller.
- Inddrag forældrene, ikke mindst de tosprogede forældre, der ofte ikke har erfaring med folkeskolen. Tilbyd forældrekurser og sæt mere fokus på forældre i forældremøder.

Lær af omverden (Best practice)

- Lær af de bedste muslimske friskoler, og se hvordan de aktiverer drengene i skolen og bliver blandt de dygtigste elever – også når det gælder karaktergennemsnit.
- Udarbejd et "best practice" katalog over kønsspecifikke metoder og redskaber, der fremmer ligestilling og integration.

UDFORDRINGEN

Det er en tendens i det meste af Europa at etniske minoritetsdrenge i højere grad end pigerne falder ud af uddannelsessystemet, og at kriminalitetsraten blandt etniske minoritetsdrenge er højere end etniske majoritetsdrenge. Det handler først og fremmest om, at drengene føler sig marginaliserede og i forlængelse heraf ikke får den plads i samfundet, som de forventer. De unge mødes i stedet gang på gang med negative forventninger og pådannede identiteter på tværs af kontekster. For nogle etniske minoritetsdrenge betyder det fx, at de reproducerer den stigmatiserende ”bandekultur”.

Det rejser bl.a. følgende spørgsmål:

- Hvordan kan kommunen understøtte mere positive identitetsdannelsesforløb for de unge?
- Hvad er kommunens rolle og ikke mindst muligheder for at designe indsats eller initiativer, som tager højde for eller konstruktivt udnytter etniske minoritetsdrenge og unge mænds sociale fællesskaber?

LØSNINGER

Politikker

- Fastlæg strategier for at sikre ligebehandling og bekæmpelse af strukturel diskrimination i de offentlige tilbud.

Uddannelsessystemet

- Etabler særlige ”drengekoler” og/eller særlige drengundervisningsforløb, der er specialiseret i læring og udvikling af drengene.

Identitet

- Fokuser på at nedbryde såkaldte ”protest-/modidentiteter”. Gadeplansarbejde skal tage udgangspunkt i at lære de unge at udtrykke egne ønsker samt styrke deres evne til succesfuldt at forfølge disse.
- Fjern ”alpha-hannerne”. Når ”alpha-hannerne” er væk, skal der etableres tilbud til de unge, der er tilbage i gruppen / lokalområdet, så de kommer væk fra gaden og kan indgå i nye fællesskaber, der ikke er baseret på ”protest-/modidentiteter”.
- Lav demokratiworkshop for de unge, så de unge kan gøre brug af demokratiet.
- Giv brugbare alternativer til voldelige konflikter, så vold blandt unge ikke bliver løsningen for personlige og sociale problemer.
- Udvikl et redskabskatalog om alternativer fremgangsmåder til konfliktløsning til brug for gadeplansmedarbejderne.
- Etabler tilbud omkring konfliktmægling, kurser i impuls kontrol m.v.
- Gadeplansarbejde skal turde favne den distance, som de unge uundgåeligt føler mod ’systemet’.

- Etabler exitstrategier for unge, der allerede er en del af bandemiljøet, men ikke er "taget" af politiet endnu. Erfaringer fra Sverige og England viser, at der via bl.a. døgnstøtte, kognitivt arbejde og selvhjælps støtte initiativer kan kriminelle unge hjælpes til at blive en del af samfundet igen.
- Etabler udlandsophold for unge, der har været involveret i organiseret kriminalitet.
- Ansæt "oppassere" til at tage sig af en enkelt ung / lille gruppe af unge. Oppasseren skal dels etablere en langsigtet relation til den / de unge, dels koordinere de forskellige forvaltningers indsatser for den / de unge, fx ved at oppasseren får mulighed for at pålægge ledere i de forskellige forvaltninger at iværksætte indsats.
- Knyt en Taskforce til at styrke indsatsen inden for sagsbehandlere målrettet de udsatte unge i gadeplansfællesskaber.

Relationsarbejde

- Sæt fokus på "tillidsprincippet" mellem myndigheder og de unge.
- Inddrag de foreningsløse etniske minoritetsdrengene, f.eks. som "streetwisemedarbejdere" i sport, mv.
- Tag den værdibaserede diskussion med de unge, så den unges holdninger får aktivt modspil og kan give den unge større mulighed for at reflektere over egne holdninger og konsekvenserne af disse.

Systematik og metode

- Kortlæg de unges netværk, og opnå systematiseret viden om, hvilke grupper, der er i lokalområdet, og hvad der binder dem sammen og ikke mindst hvilken voksenkontakt og ressourcer, der er at bygge videre på.
- Identificer årsagsrelationerne til kriminalitet i et lokalområde.
- Identificer den kultur/subkulturer, som de unge søger at efterleve, herunder også for "de vilde piger", der begår kriminalitet.
- Udvikl metoder og redskaber til arbejdet med ungegrupper, der kombinerer en individorienteret og gruppe orienteret tilgang.
- Udvikl idekatalog om metoder og redskaber til at skabe nye fællesskaber.
- Giv tilbud om kognitiv terapi til grupper for at løse deres kulturelle konflikter og/eller arbejde med følelsesmæssig intelligens i gruppen.
- Giv tilbud til familier, hvor magtbalancen mellem børn og forældre er "tippet" over.

Mainstreaming og tværgående samarbejde

- Efteruddan gadeplansmedarbejdere, lærere og pædagoger m.v. i at arbejde med grupperinger og årsagsrelationer.
- Styrk gadeplansarbejdes samarbejde med tværgående nøglepersoner.
- Skab kapacitet i forhold til sagsbehandling.
- Arbejd målrettet med fastholdelsen af sagsbehandlerne. De unge magter ikke at opbygge faste relationer til skiftende sagsbehandlere.
- Skab mulighed for jobrotationsordninger for gadeplansmedarbejdere og centralforvaltningerne for at styrke samarbejdet og sikre vidensdeling og erfaringsudveksling på tværs af organisationskulturer.

UDFORDRINGEN

Ny forskning fra Trygfonden viser at unge etniske minoriteter er langt mere bekymrede end deres danske jævnaldrende. Og kvinderne mere end mændene. Begge køn er bekymret for, om de kan leve op til familiernes forventninger. Især kvinderne mærker forventningerne.

Unge etniske minoritetsmænd bekymrer sig om uddannelse og deres fremtidige arbejdsliv. Kvinderne bekymrer sig også om vold eller at blive slået. Det skal sikker ses i sammenhæng med deres forventede rolle som forsørgere.

Der eksisterer for nogle af kvinderne et kollektivt pres fra deres familie / miljø omkring deres seksuelle adfærd, fx i form af forventning om en intakte mødom ved indgåelse af ægteskab. På trods af det kollektive pres, så er en stor del af dem dog alligevel seksuelt aktive før ægteskab. Dette ses ikke kun i forhold til de mødomsrekonstruktioner som foretages, men også i antallet af aborter blandt unge minoritetspiger. Det er jf. Sundhedsstyrelsen 2007 således en overrepræsentation af aborter blandt etniske minoritetspiger.

Dette giver anledning til spørgsmål som:

- Hvordan kan indsatser målrettet etniske minoritetsunge og med særligt fokus på pigerne, udformes?
- Hvordan kan de kommunale medarbejdere rådgive og vejlede de unge i forhold til problematikker i en flerkulturel virkelighed?

LØSNINGER

Politikker

- Fastlæg en politik vedr. seksualundervisning i folkeskolen.
- Sørg for at kommunale projekter, før de godkendes, underkastes en vurdering af, om de skaber attraktive rum for begge køn og for mødet mellem de to køn.

Brug for mere viden

- Kortlæg og formidl de eksisterende tilbud til lærere, gademedarbejdere m.v. Fx har Sex og Samfund en gratis ung til ung formidling, som kommunen kan bruge.
- Iværksæt undersøgelse af betydningen af køn og etnicitet i unges sociale problemer og trivsel.
- Iværksæt undersøgelse af, hvad der kan gøres for voldsramte etniske kvinder – og særligt i forhold til de familiesammenførte kvinder, der ikke har opholdstilladelse.
- Kortlæg de aktiviteter, som tiltrækker hhv. unge drenge og piger fra de etniske minoriteter samt fremme samspil mellem de ”danske” foreninger og de etniske minoriteters ”egne” foreninger.
- Kortlæg de unge pigers ønsker til fysiske rum ved idrætsfaciliteter, idet de fleste faciliteter er bygget af mænd og bruges af mænd.

Rådgivning og undervisningstilbud

- Benyt i højere grad sundhedsplejersker og sundhedspersonalet til at formidle seksualoplysning end i dag, da de er allerede i kontakt med de unge.
- Styrk og efteruddan frontpersonalet i interkulturelle kompetencer mhp. vejledning af etniske minoritetsunge ift. at kunne tage beslutninger for dem selv og deres krop.
- Udform og iværksæt specielle tiltag for piger om krop, sex og sundhed, bl.a. med fokus på at undgå abort, oplysninger om forebyggelse af kønssygdomme og graviditet f.eks. for unge mødre.
- Opprioriter og sæt fokus på seksualundervisningen og ligestilling i de københavnske skoler. Efteruddan lærerne bedre på seminaret til at kunne undervise i emnerne.
- Stil mere information og støtte til de etniske minoritetskvinder til rådighed, der frygter at ende i et tvangsægteskab.
- Etabler motionstilbud specielt til hhv. drenge og piger f.eks. cykeltilbud: ”lær at cykle”, ”cykling for rigtige mænd”.

Fritidstilbud

- Arbejd systematisk med dialog og kommunikation for at sikre gensidig forståelse for og viden om muligheder og udfordringer i fritids- og kulturlivet – hos alle involverede parter.
- Skab tryghed og arbejd via målrettet kontinuerlig kommunikation til og dialog med pigernes forældre. De skal have tillid til trænere, til aktiviteten og selve stedet.
- Rekrutter flere kvindelige trænere og etabler flere hold kun for piger.
- Ansæt mentorer af anden etnisk baggrund til at bygge bro mellem kultur-/ fritidstilbud og mulige deltagere.
- Etabler flere faciliteter med tilpassede omklædningsforhold.
- Frem anvendelsen af fritidshjem blandt minoritetsetniske børn via information til forældrene, fx via Bydelsmødre. Kun ca. 60 % af de minoritetsetniske børn anvender i dag fritidshjem mod ca. 98 % pct. af de dansk etniske børn.

Fysiske rum

- Iværksæt undersøgelser, analyser og statistik om boligen og boligområdets betydning for de to køn, med udgangspunkt i etnicitet, køn og alder.
- Omdan de områder og steder i boligområder, som skaber utryghed.
- Etabler flere bygninger med multifunktionelle faciliteter og fleksibel indretning, f.eks. bibliotek kombineret med sport, café m.v..
- Etabler nye rum i boligområderne – stillehjørner, tumlepladser og væresteder for begge køn.

UDFORDRINGEN

Forholdsvis mange etniske minoritetskvinder indgår kun delvist eller slet ikke i nogen af de centrale samfundsmæssige fællesskaber, som eksempelvis arbejdsmarkedet. Således har etniske minoritetskvinder en lang svagere arbejdstilknytning end mændene. En forskel, der er langt mere udtalt blandt gruppen af indvandrere end blandt efterkommere. Dette kommer til udtryk ved, at kun knap 40 pct. af indvandrerkvinderne var i beskæftigelse i 2007, mod knap 54 pct. af indvandrer mændene. Blandt efterkommerne er 61 pct. af mændene i beskæftigelse mod 59 pct. af kvinderne. Tallene for personer af dansk oprindelse er henholdsvis 76 pct. for mændene og 75 pct. for kvinderne.

Dette giver anledning til spørgsmål som:

- Hvordan kan det opdelte arbejdsmarkedet mht. køn / branche brydes?
- Hvordan kan kommunen skabe rammer, der inkluderer socialt isolerede kvinder på arbejdsmarkedet?
- Hvordan kan indvandrere få det netværk, som hyppigt er forudsætningen for at få et arbejde i en privat virksomhed?

LØSNINGER

Politikker

- Gør op med ”hurtig ud på arbejdsmarkedet” tanken, så borgerne får mulighed for at blive opkvalificeret til stillinger, de kan bestride på lang sigt.
- Støt væresteder, frivillige organisationer m.v. der giver hjælp og rådgivning til etniske minoritetskvinder.
- Bekæmp fordomme på arbejdsmarkedet, som forhindrer ansættelse af etniske minoritetskvinder via fx krav om mangfoldighed i ansættelsespolitikken for leverandører til Københavns Kommune og gennemførelse af debatter mellem politikkerne og virksomheder ude på ”gulvet”.

Tilbud

- Sats målrettet på opkvalificering af etniske minoritetskvinder, da de hyppigst besidder de udsatte jobs og opkvalificering vil øge denne gruppes mulighed for at finde et andet job ved eventuel fyring.
- Skab differentierede tilbud til de uddannede kvinder, som kommer til landet via familiesammenføring, så vi undgår "brain waste" gennem ukvalificeret arbejde.
- Afdæk målgruppens interesser og behov.
- Skab målrettet opfølgning og indsatser for kvinder, som har været væk fra arbejdsmarkedet i forbindelse med fødsel, så de ikke mister tilknytning til arbejdsmarkedet og netværk.
- Sæt tidligere ind på at få flygtninge integreret på arbejdsmarkedet.
- Målret og differentier sprogkurser og danskundervisning, så de matcher kvindernes behov.
- Etabler rammer for og samarbejde med social-økonomiske virksomheder, hvor kvinder fx kan sælge produkter, de kan producere.
- Sæt fokus på au-pairs. Tilbyd dem fx uddannelse som social- og sundhedsmedarbejdere, når deres 18 måneders visum er ophørt.

UDFORDRINGEN

Tab af autoritet og anerkendelse i forhold til husstanden, sprog og arbejdspladsen bevirker, at mange etniske minoritetsmænd har problemer med at redefinere sig selv og sine roller i forhold til ægtefælle, børn, karriere og ikke mindst i forhold til det at blive en integreret del af det danske samfund. Nogle særlige udfordringer er hjemløse etniske minoritetsmænd og drenges manglende rollemodeller blandt voksne etniske minoritetsmænd. Desuden har mændene typisk hårdt fysisk arbejde, som ofte fører til nedslidning. Det er én af årsagerne til, at mange mænd kommer på overførselsindkomster, hvilket mange oplever som nedværdigende.

Dette rejser spørgsmål som:

- Hvordan kan kommunen bistå mænd med at definere dem selv og deres rolle i forhold til familie, skilsmisse, karriere og ikke mindst i forhold til integration i det danske samfund?
- Hvordan engagerer kommunen mænd i løsningen af lokale udfordringer med hensyn til unges opførelse?

LØSNINGER

Politikker

- Støt lokale foreninger m.v. målrettet etniske minoritetsmænd, der oplever identitetstab, tab af anerkendelse og lavt selvværd.

Metoder

- Udarbejd et redskabskatalog til brug for lokalområder over, hvordan etniske minoritetsmænd/-fædre motiveres til at blive mere aktive i lokalsamfundet, i børnenes skole og fritid og i det frivillige arbejde, som rollemodeller i skolerne, daginstitutioner m.v.
- Styrk lokalområdernes evne til at løse problemstillinger ved at inddrage og anerkende mændenes betydning herfor. Her kan man fx bruge de britiske erfaringer, hvor der arbejdes gennem netværk og partnerskaber med systematisk at synliggøre de etniske minoriteters ressourcer.

Tilbud

- Etabler flere initiativer som "onkelnetværket" og mandefisketure, der er målrettet etniske minoritets mænd med afsæt i en analyse af målgruppens interesser og behov.
- Etabler specifikke indsatser målrettet nationale / etniske grupper som har helt særlige problemer, fx høj grad af skilsmisser, hjemløshed, misbrug, krigstraumer og som oplever diskrimination fra såvel etniske danskere som andre nationale / etniske minoriteter.
- Opret et rådgivningscenter for mænd med særligt fokus på f.eks. skilsmisser samt en telefonlinie på flere sprog, hvor de etniske minoritetsmænd kan få hjælp, støtte og rådgivning.
- Etabler nye funktioner i boligområder, der er målrettet mænd. Mændene "rammes" af boligområdernes manglende funktioner. De mangler værksteder og rum i nærområdet, hvor de kan være.

UDFORDRINGEN

Københavns Kommune kan ikke i dag i tilstrækkelig grad følge køns- og ligestillingsdimensionerne i Integrationspolitikken. Køn og ligestilling bør derfor fremover indarbejdes i visionerne, målene og metoderne – hvis der skal kunne sættes fokus på og følges op på det daglige arbejde integrationsarbejde ud fra et kønsperspektiv.

Dette rejser spørgsmål som:

- Hvordan sikrer kommunen måling af egne fremskridt for ligestillings- og kønsaspektet?
- Hvordan sikrer kommunen prioriteringer mellem kønsspecifikke indsatser?

LØSNINGER

- Integrationsbarometret kønsmainstremes, så alle indikatorer så vidt muligt er opgjort på køn og etnicitet¹.
- Kønspektiverne indarbejdes i årshjulet for Integrationspolitikken på basis af:
 - Monitorering af om tidligere beslutninger er opnået / haft effekt via Integrationsbarometret.
 - Vurdering af behov for yderligere indsatser set i forhold til de politisk fastsatte visioner og mål.
 - I givet fald kommer med forslag til indsatser.

¹ Der skal så vidt muligt målgruppedifferentieres i målene for integrationsindsatsen, så faktorer som køn og etnicitet inddrages, og at der skelnes mellem indvandrere, efterkommere og flygtninge, hvor det giver mening. Statistikken, der bruges i barometret og i diverse undersøgelser, skal ligeledes afspejle målgruppedifferentieringen så vidt muligt.

